РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (втори състав)

15 юни 2010 година *

По дело T-177/07

Mediaset SpA, установено в Милано (Италия), за което се явяват адв. K. Adamantopoulos, адв. G. Rossi, адв. E. Petritsi и адв. A. Nucara, avocats, г-н D. O'Keeffe и г-жа P. Boyle, solicitors,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват г-н B. Martenczuk, г-н G. Conte и г-жа E. Righini, в качеството на представители,

ответник,

* Език на производството: английски.

подпомагана от

Sky Italia Srl, установено в Рим (Италия), за което се явяват първоначално адв. F. E. González Díaz и адв. D. Gerard, впоследствие адв. González Díaz, avocats,

встъпила страна,

с предмет искане за отмяна на Решение 2007/374/ЕО на Комисията от 24 януари 2007 година относно държавна помощ C 52/2005 (ex NN 88/2005, ex CP 101/2004), приведена в действие от Италианската република за субсидирана покупка на цифрови декодери (ОВ L 147, стр. 1),

ОБЩИЯТ СЪД (втори състав),

състоящ се от: г-жа I. Pelikánová, председател, г-жа K. Jürimäe (докладчик) и г-н S. Soldevila Fragoso, съдии,

секретар: г-жа K. Pocheć, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 3 юни 2009 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

1 Член 4, параграф 1 от legge n. 350 — Disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (legge finanziaria 2004) (Закон № 350 относно разпоредбите за формирането на годишния бюджет и многогодишния бюджет на държавата, наричан по-нататък „Закон за бюджета за 2004 г.“) от 24 декември 2003 г. предвижда:

„За 2004 г. всеки потребител на радиоразпръсквателна услуга, който е изпълнил задълженията си по отношение на заплащане на съответната абонаментна такса за текущата година и който купува или наема устройство, което позволява свободно и без разноски за потребителя или за доставчика приемане […] на телевизионни сигнали, предавани чрез цифрова наземна технология (T-DVB/C-DVB), и на съответните интерактивни услуги, има право на обществена субсидия от 150 EUR. Отпускането на субсидията ще бъде в рамките на 110 милиона евро.“

2 Член 1, параграф 211 от legge n. 311 — Disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (legge finanziaria 2005) (Закон № 311 относно разпоредбите за формирането на годишния бюджет и многогодишния бюджет на държавата, наричан по-нататък „Закон за бюджета за 2005 г.“), от 30 декември 2004 г. предвижда рефинансиране на разглежданата мярка със същата граница на разходите от 110 милиона евро, но размерът на субсидията за един декодер е намален на 70 EUR.

3 Тази схема спира да се прилага на 1 декември 2005 г.

4 В Италия началото на процеса на цифровизация на телевизионните сигнали е поставено с legge nº 66 — Conversione in legge, con modificazioni, del decreto-legge 23 gennaio 2001, nº 5, recante disposizioni urgenti per il differimento di termini in materia di trasmissioni radiotelevisive analogiche e digitali, nonché per il risanamento di impianti radiotelevisivi (Закон № 66 — Преобразуване в закон с изменения на Декрет-закон № 5 от 23 януари 2001 г. за установяване на разпоредби с неотложен характер за отлагане на сроковете във връзка с цифровото и аналоговото радиоразпръскване и за оздравяване на съоръженията за радиоразпръскване) от 20 март 2001 г., който предвижда, че преминаването към цифрово радиоразпръскване трябва да бъде завършено, а аналоговото предаване трябва да се прекрати окончателно до декември 2006 г. В това отношение член 2 bis, точка 5 от посочения закон предвижда:

„Най-късно до края на 2006 г. преносът на телевизионни програми и мултимедийни услуги по наземни честоти трябва да се извършва изключително чрез цифрови технологии."

5 Впоследствие крайният момент за преустановяване на аналоговото предаване е отлаган двукратно, най-напред до 2008 г., а след това до 30 ноември 2012 г.

6 На 11 май 2004 г. Centro Europa 7 Srl подава жалба до Комисията на Европейските общности срещу предоставянето на субсидия от Италианската република съгласно член 4, параграф 1 от Закона за бюджета за 2004 г. за покупка на определени наземни цифрови декодери. С писмо от 10 февруари 2005 г. Centro Europa 7 предоставя допълнителна информация на Комисията и посочва, че италианското правителство е предвидило рефинансиране на разглежданата мярка в член 1, параграф 211 от Закона за бюджета за 2005 г.

7 На 3 май 2005 г. Sky Italia Srl също подава жалба срещу посочените разпоредби от Закона за бюджета за 2004 г. и Закона за бюджета за 2005 г.

8 С писмо от 21 декември 2005 г. Комисията информира Италия, че е взела решение за започване на официалната процедура по разследване, предвидена в член 88, параграф 2 ЕО (ОВ C 118, 2006 г., стр. 10, наричано по-нататък „решение за започване на официална процедура по разследване"), по отношение на член 4, параграф 1 от Закона за бюджета за 2004 г. и член 1, параграф 211 от Закона за бюджета за 2005 г. (наричани по-нататък заедно „разглежданата мярка"). В посоченото решение Комисията приканва заинтересованите страни да ѝ представят становищата си относно тази мярка.

9 На 24 януари 2007 г. Комисията приема Решение 2007/374/ЕО относно държавна помощ C 52/2005 (ex NN 88/2005, ex CP 101/2004), приведена в действие от Италианската република за субсидирана покупка на цифрови декодери (ОВ L 147, стр. 1, наричано по-нататък „обжалваното решение").

10 Комисията посочва най-напред, че доколкото предвижда предоставяне на субсидия от Италианската република за покупка на определени наземни цифрови декодери през периода 2004—2005 г., разглежданата мярка съставлява държавна помощ по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО в полза на операторите за наземно цифрово радиоразпръскване, които предлагат платени телевизионни услуги, и по-специално платено приемане на определени програми (pay-per-view), както и на кабелните оператори, предоставящи платени цифрови телевизионни услуги.

11 На следващо място Комисията счита, че нито едно от предвидените в член 87, параграф 3 ЕО изключения не може да се приложи за разглежданата мярка. По-специално Комисията изключва възможността да приложи изключението по член 87, параграф 3, буква в) ЕО, доколкото, макар преминаването от аналогово към цифрово телевизионно радиоразпръскване да представлява цел от общ интерес, разглежданата мярка не е пропорционална с оглед на постигането на тази цел и не може да избегне ненужното нарушаване на конкуренцията. Този извод се основава по-специално на факта, че разглежданата мярка не е технологично неутрална, тъй като не се прилага за сателитните цифрови декодери. Комисията обаче счита, че ако се приеме за помощ за производителите на декодери, разглежданата мярка би могла да попадне в обхвата на изключението, предвидено в член 87, параграф 3, буква в) ЕО. Всъщност, от една страна, тя насърчава технологичното развитие под формата на високофункционални декодери със стандарти, които са достъпни за всички производители, от друга страна, всички производители, които предлагат този вид декодери, включително установените

в други държави членки, могат да ползват тази помощ, на последно място, стимулирането на търсенето на декодери вследствие на разглежданата мярка е неизбежна последица от всяка обществена политика в полза на цифровизацията, дори и възможно най-неутралната от гледна точка на технологията.

12 Поради това Комисията разпорежда възстановяване на предоставените в изпълнение на разглежданата мярка помощи, обявени за несъвместими с общия пазар и отпуснати неправомерно. За тази цел Комисията дава определени указания относно правилата за изчисляване на размера на помощите.

13 Разпоредителната част на обжалваното решение гласи следното:

„*Член 1*

Схемата, която Италианската република неправомерно е въвела в действие за операторите за наземно цифрово радиоразпръскване, които предлагат платени телевизионни услуги, и за оператори на платена кабелна телевизия, представлява помощ, която не е съвместима с общия пазар.

Член 2

1. Италианската република трябва да предприеме всички необходими мерки [, за] да възстанови от [получателите] помощта, [посочена] в член 1.

2. Възстановяването трябва да се осъществи без забава и съгласно процедурите, предвидени в националното законодателство, при условие че те позволяват незабавно и ефективно изпълнение на настоящото решение. Сумите, подлежащи на възстановяване, трябва да включват лихва от датата, на която помощта е била на разположение на [получателите], до датата на нейното възстановяване.

3. Лихвата, подлежаща на възстановяване по силата на параграф 2, трябва да се изчисли в съответствие с процедурата, изложена в членове 9 и 11 от Регламент (ЕО) [№] 794/2004 на Комисията от 21 април 2004 г. за прилагане на Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета относно определянето на подробни правила за прилагането на член [88 ЕО] [ОВ L 140, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 2, стр. 42].

Член 3

Италианската република трябва да информира Комисията в срок от два месеца от нотификацията за това решение за мерките, които е предприела за изпълнението му. Тя осигурява тази информация, като използва въпросника, прикрепен към настоящото решение.

Италианската република трябва да представи в рамките на същия срок, както е посочен в първи параграф, документи, които доказват, че на производството за възстановяване срещу [получателите] на неправомерната и несъвместима помощ е даден ход.

Член 4

Адресат на настоящото решение е Италианската република.“

14 С Решение C (2006) 6630 окончателен от 24 януари 2007 г. Комисията обявява за съвместими с общия пазар помощите, предоставени от Италианската република по силата на legge nº 266 — Disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (legge finanziaria 2006) (Закон № 266 относно разпоредбите за формирането на годишния бюджет и многогодишния бюджет на държавата, наричан по-нататък „Закон за бюджета за 2006 г.“) от 23 декември 2005 г. за покупка през 2006 г. на декодери с отворен интерфейс за приложни програми (наричано по-нататък „решението за 2006 г.“). За разлика от обжалваното решение, разглежданите в решението за 2006 г. помощи са приети за „технологично неутрални“, тъй като могат да се отпускат за декодери от всички цифрови платформи (наземни, кабелни и сателитни), при условие че са интерактивни и с оперативна съвместимост, тоест че става въпрос за „отворени“ декодери, а не за така наречените „собствени“ декодери.

Производство и искания на страните

15 На 23 май 2007 г. жалбоподателят, Mediaset SpA, оператор за наземно радиоразпръскване на цифрови програми, подава жалба срещу обжалваното решение в секретариата на Общия съд.

16 С молба, подадена в секретариата на Общия съд на 5 септември 2007 г., Sky Italia иска да встъпи в настоящото производство в подкрепа на Комисията. С Определение от 10 януари 2008 г. председателят на втори състав на Общия съд допуска това встъпване.

17 Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

18 Комисията, подкрепяна от Sky Italia, моли Общия съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

По допустимостта на приложение A.8 към жалбата

Доводи на страните

19 Комисията, подкрепяна от Sky Italia, счита, че приложение A.8 към жалбата, озаглавено „Италианският сектор на радиоразпръскване: кратко резюме на историческия, законодателен и пазарен контекст“ (наричано по-нататък „приложение A 8“), както и всички препратки към същото, трябва да се обявят за недопустими и че съдържанието му не следва да се взема предвид от Общия съд. Всъщност в приложение A 8 се съдържали множество правни и фактически доводи и становища, които не се съдържали в жалбата. Поради това посоченото приложение и препратките към него в жалбата противоречали на задължението, установеното в член 21, параграф 1 от Статута на Съда, както и в член 44, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд, съгласно което жалбата в тесен смисъл трябва да съдържа предмета на спора и изложените правни основания.

20 Жалбоподателят отбелязва, че всички изтъкнати в подкрепа на жалбата му правни основания са развити в последната, поради което така изложеното от Комисията правно основание, изведено от недопустимост на приложение A 8 и на препратките към същото, е неотносимо и неоснователно.

Съображения на Общия съд

21 В самото начало Общият съд отбелязва, че жалбата съдържа пет препращания към приложение A 8, а именно, от една страна, в точки 11 и 109, и от друга страна, в бележки под линия 57, 94 и 115.

22 По отношение на първото препращане в точка 11 от жалбата следва да се отбележи, че то се съдържа в уводната точка на глава втора, озаглавена „Фактически контекст“, която предхожда глава трета, озаглавена „Правни основания за отмяна“. Това препращане към приложение A 8 цели да позволи на Общия съд да разполага с изложение на нормативната уредба и на пазарния контекст, в който трябва да се разгледа въпросната мярка.

23 Ето защо в този случай Комисията не може да упреква жалбоподателя, че е направил препратка към приложение A 8.

24 По отношение на следващите четири препращания, които този път се съдържат в трета глава „Правни основания за отмяна“, следва да се напомни, че дори по конкретни въпроси жалбата да може да се подкрепи с доводи и да се допълни чрез препращане към откъси от приложени към нея документи, ролята на приложенията е чисто доказателствена и спомагателна (Решение на Общия съд от

7 ноември 1997 г. по дело Cipeke/Комисия, T-84/96, Recueil, стр. II-2081, точка 34). При това положение приложенията не могат да служат за подробно изясняване на накратко изложено в жалбата основание, като изтъкват твърдения за нарушения или доводи, които не се съдържат в нея. Жалбоподателят трябва да посочи в жалбата си точните твърдения за нарушения, по които Общият съд е призован да се произнесе, както и поне накратко правните и фактически елементи, на които основава тези си твърдения за нарушения (Решение на Съда от 31 март 1992 г. по дело Комисия/Дания, C-52/90, Recueil, стр. I-2187, точка 17, Определение на Общия съд от 28 април 1993 г. по дело De Hoe/Комисия, T-85/92, Recueil, стр. II-523, точка 20 и Решение на Общия съд от 30 януари 2007 г. по дело France Télécom/Комисия, T-340/03, Сборник, стр. II-107, точка 167).

25 В настоящия случай Общият съд установява, че както е видно от писмените изявления на жалбоподателя, последните четири препращания целят да онагледят доводите, изложени в подкрепа на изтъкнатите правни основания.

26 Така бележка под линия 57 онагледява твърдението, съгласно което „задължението за цифровизация се изразява в задължение, което е наложено на операторите за наземно радиоразпръскване и на жалбоподателя, но не и на предприятията, които упражняват дейност чрез други платформи за разпространение“.

27 По същия начин бележка под линия 94 онагледява твърдението, съгласно което „субсидията компенсира разходите, свързани с изпълнението на специфични законови задължения, които се отнасят само за наземните платформи“.

28 По-нататък относно препратката в точка 109 се посочва изрично, че „видно от [приложение A 8] операторите за аналогово радиоразпръскване не са ползвали каквито и да било привилегии по отношение на честотите или на пазара“.

29 На последно място, бележка под линия 115 от своя страна онагледява твърдението, съгласно което „разглежданата мярка е пропорционална, тъй като се ограничава до допълнителните разходи за интерактивност и оперативна съвместимост, както и до разходите, понесени специално от жалбоподателя при изпълнението на специфичните му законови задължения“.

30 От гореизложените съображения произтича, че обратно на твърденията на Комисията препратките към приложение А 8 в последните четири случая целят да подкрепят доводи, изложени в писмените изявления на жалбоподателя. Освен това Общият съд установява, че в писмените си изявления жалбоподателят не е изложил накратко правни основания и доводи, които впоследствие да доразвива в приложение А 8.

31 Ето защо Комисията неправилно поддържа, че приложение А 8 трябва да се приеме за недопустимо и не следва да се взема предвид от Общия съд. Следователно повдигнатото от Комисията възражение за недопустимост следва да се отхвърли като неоснователно.

По допустимостта на приложенията към жалбата, които не са преведени на езика на производството

Доводи на страните

32 Комисията отбелязва, че множество приложения към жалбата, а именно приложения А.1, А.2, А.3, А.4, А.7, А.11, А.12 и А.13, са представени от жалбоподателя само на италиански език, въпреки че съгласно изискванията на член 35,

параграф 3 от Процедурния правилник е трябвало да се придружават от превод на езика на производството.

33 Жалбоподателят отговаря, че ще предостави съответните приложения на езика на производството в съответствие с член 35 от Процедурния правилник, ако Общият съд поиска това.

Съображения на Общия съд

34 Член 35, параграф 3, първа до трета алинея от Процедурния правилник предвижда следното:

„Езикът на производството се използва по-конкретно в писмените становища и в устните състезания между страните, в приложените доказателства и документи, както и в протоколите и решенията на Общия съд.

Всички представени или приложени доказателства и документи, съставени на друг език, се придружават от превод на езика на производството.

При наличие на обемни доказателства и документи може да се направи превод само на извлечения от тях. Общият съд обаче може, служебно или по искане на някоя от страните, по всяко време да изиска по-пълен или цялостен превод."

35 Освен това член 7, параграф 5, втора алинея от Указанията за секретаря на Общия съд (ОВ L 232, 2007 г., стр. 1), предвижда:

„Когато приложени към дадено писмено становище или материал по делото доказателства или документи не се придружават от превод на езика на производството, секретарят изисква отстраняване на нередовността от заинтересованата страна, ако този превод се явява необходим за ефективното развитие на производството.“

36 В настоящия случай следва най-напред да се отбележи, че Комисията не е поискала изрично Общият съд да изиска от жалбоподателя превод на езика на производството на приложения A.1, A.2, A.3, A.4, A.7, A.11, A.12 и A.13. Всъщност Комисията се ограничава да това да вметне в бележка под линия 15 от писмената защита, че посочените приложения към жалбата са представени от жалбоподателя само на италиански език, без да са придружени от превод на езика на производството.

37 Освен това, обратно на твърденията на Комисията, с оглед на целта на разпоредбите на Процедурния правилник и на Указанията за секретаря следва да се приеме, че при липса на искане на страната в този смисъл секретарят изисква превод на езика на производството само ако той се явява необходим за ефективното развитие на последното (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 18 септември 2002 г. по дело Puente Martín/Комисия, T-29/01, Recueil FP, стр. I-A-157 и II-833, точка 40).

38 В настоящия случай, при липса на искане на страните в този смисъл, Общият съд не намира за необходимо да изиска превод на езика на производството на приложения A.1, A.2, A.3, A.4, A.7, A.11, A.12 и A.13 поради следните съображения. Първо, по отношение на приложения A.1—A.4, те са представени в изпълнение на процесуалните изисквания с оглед на установяването на страните и на техните представители. Второ, приложение A.7 възпроизвежда акта,

предмет на настоящото производство за отмяна. Този акт обаче е публикуван в *Официален вестник на Европейския съюз* след подаването на посочената жалба и е преведен на всички официални езици на Съюза, включително на езика на производството по настоящото дело. Трето, по отношение на приложения A.11, A.12 и A.13, в тях са възпроизведени релевантните разпоредби на националното право. Тези разпоредби обаче са посочени по същество и дори цитирани in extenso съответно в съображения 7, 6 и 10 от обжалваното решение, което позволява да се предположи, че авторът на това решение може да разбере съдържанието им.

39 От това следва, че Комисията неправилно упреква жалбоподателя, че не е представил превод на езика на производството на приложения A.1, A.2, A.3, A.4, A.7, A.11, A.12 и A.13.

По правните основания

40 В подкрепа на своите искания жалбоподателят посочва четири правни основания в жалбата, изведени, първо, от нарушение на член 87, параграф 1 ЕО, второ — от явна грешка в преценката и от явна грешка при прилагане на правото при преценка на съвместимостта на разглежданата мярка с член 87, параграф 3, буква в) ЕО, трето — от нарушение на член 253 ЕО, и четвърто — от нарушение на член 14 от Регламент № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член [88 ЕО] (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41), както и на принципите на оправданите правни очаквания и на правната сигурност.

41 В хода на съдебното заседание жалбоподателят изтъква правно основание, което по същество е изведено от това, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката относно определянето на приложното поле на член 4, параграф 1 от Закона за бюджета за 2004 г.

42 Общият съд следва да разгледа допустимостта на последното правно основание, след което да се произнесе по основателността на четирите правни основания, посочени в жалбата.

По допустимостта на правното основание, изведено от явна грешка в преценката относно определянето на приложното поле на член 4, параграф 1 от Закона за бюджета за 2004 г.

Доводи на страните

43 В хода на съдебното заседание жалбоподателят изрично оспорва факта, че по силата на член 4, параграф 1 от Закона за бюджета за 2004 г. операторите за сателитно цифрово радиоразпръскване не могат да се ползват от разглежданата мярка. Жалбоподателят отговаря на поставен от Общия съд въпрос, с който последният го приканва да поясни в кой стадий на писменото производството е повдигнал това твърдение за нарушение, като препраща към точка 69 и сл. и точка 76 от писмената си реплика.

44 След като са поканени от Общия съд в хода на съдебното заседание да се произнесат по това възражение на жалбоподателя, Комисията и Sky Italia поддържат, че това правно основание трябва да се обяви за недопустимо, тъй като е представено късно.

Съображения на Общия съд

45 Следва да се припомни, че съгласно разпоредбите на член 44, параграф 1, буква в) във връзка с разпоредбите на член 48, параграф 2 от Процедурния правилник жалбата трябва да съдържа предмета на спора и кратко изложение на посочените правни основания и че в хода на производството не може да се въвеждат нови правни основания, освен ако те не почиват върху правни или фактически обстоятелства, установени в хода на производството.

46 В настоящия случай, както е видно от изявленията на жалбоподателя в хода на съдебното заседание, той не е посочил това правно основание в жалбата, а в писмената реплика. Освен това жалбоподателят не твърди, че посоченото правно основание почива върху правни или фактически обстоятелства, установени в хода на производството.

47 Поради това в съответствие с посочените в точка 45 по-горе разпоредби от Процедурния правилник на Общия съд правното основание, изведено от явна грешка в преценката относно определянето на приложното поле на член 4, параграф 1 от Закона за бюджета за 2004 г., трябва да се отхвърли като недопустимо.

По първото правно основание, изведено от нарушение на член 87, параграф 1 ЕО

48 Първото правно основание е изведено от нарушение на член 87, параграф 1 ЕО, доколкото Комисията е заключила, че разглежданата мярка съставлява държавна помощ по смисъла на посочения член. Това правно основание е разделено на четири части, които се отнасят съответно, първо — до понятието за непряк получател, второ — до липсата на икономическо предимство, трето — до липсата на селективен характер на разглежданата мярка, и на последно, четвърто място — до липсата на нарушение на конкуренцията.

По втората част от първото правно основание, изведена от липсата на икономическо предимство

— Доводи на страните

49 На първо място, жалбоподателят счита, че разглежданата мярка не му е предоставила икономическо предимство като например създаване на търговски възможности. Всъщност в обжалваното решение Комисията погрешно и без никакви доказателства твърдяла, че тази мярка е позволила на операторите за радиоразпръскване да избегнат разходите, свързани със субсидирането на декодерите, като неправилно определила тази търговска практика като широко разпространена на пазара. Според жалбоподателя тези твърдения са точни само по отношение на операторите, предлагащи телевизионни услуги срещу заплащане на абонаментна такса, тъй като последните установяват трайни договорни отношения с абонатите си. При липса на такова трайно договорно отношение операторите за наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване не биха имали интерес да субсидират закупуването на декодери, позволяващи оперативна съвместимост. Всъщност в този случай те ще са изложени на риск от паразитизъм, в смисъл че конкурентите им ще се ползват в същата степен

от субсидията. Разглежданата мярка била по-скоро в полза на потребителите, които могат да придобият декодери с отворена технология.

50 На второ място, жалбоподателят поддържа, че разглежданата мярка не е му е дала предимство от гледна точка на по-добро навлизане на пазара на платената телевизия или на създаването на аудитория. В това отношение той оспорва обстоятелството, че разглежданата мярка му е позволила да създаде аудитория за платена телевизия или да навлезе на пазара на платената телевизия при ниски разходи. Предпочитанията на потребителите се определяли преди всичко от качеството и характеристиките на разпространяваните програми, а не от цената на декодера. На следващо място, разглежданата мярка предоставяла предимства за всички, включително за потенциалните оператори за наземно цифрово радиоразпръскване. На последно място, разглежданата мярка осигурявала и гарантирала запазването на общия и безплатен характер на модела на аналоговата телевизия, която е достъпна за всички, при преминаването към цифрова телевизия.

51 Освен това Комисията не взела предвид инвестициите, направени от жалбоподателя с оглед на цифровизацията и за покриване на разходите за въвеждане на платени телевизионни услуги. Жалбоподателят твърди също, че от посочените от Комисията предимства могат да се ползват всички оператори за наземно цифрово радиоразпръскване, предоставящи платени телевизионни услуги, и по-специално бъдещите нови конкуренти на пазара и че тази последица е присъща на всички мерки в полза на цифровата телевизия, включително възможно най-неутралната от гледна точка на технологията.

52 На трето място, жалбоподателят твърди, че субсидията съответства на разходите за декодери, които са интерактивни и с оперативна съвместимост, което Комисията всъщност признавала в съображение 85 от обжалваното решение.

53 Жалбоподателят поддържа, че изтъкнатите от Sky Italia доводи относно предимството, от което той се ползвал, а именно достъп „без риск“ до нов пазар, търговска подкрепа от страна на публичните органи и достъп до капитал на ниска цена, следва да се обявят за недопустими или във всички случаи да се отхвърлят като неоснователни.

54 Комисията, подкрепяна от Sky Italia, иска тази част от правното основание да бъде отхвърлена.

— Съображения на Общия съд

55 В самото начало с цел произнасяне по основателността на втората част от първото правно основание, както и на останалите три части от същото правно основание, следва да се разгледа обхватът на член 4, параграф 1 от Закона за бюджета за 2004 г. и на член 1, параграф 211 от Закона за бюджета за 2005 г., за да се определи дали от разглежданата мярка са можели да се ползват както наземните, така и сателитните цифрови платформи.

56 В това отношение следва да се констатира, че съгласно член 4, параграф 1, първо изречение от Закона за бюджета за 2004 г. обществена субсидия от 150 EUR (намалена на 70 EUR в Закона за бюджета за 2005 г.) се предоставя на всеки потребител на радиоразпръсквателна услуга, който е изпълнил задълженията си по отношение на заплащане на съответната абонаментна такса за текущата година и който купува или наема устройство, позволяващо свободно и без разноски за потребителя или за доставчика приемане на телевизионни сигнали, предавани чрез цифрова наземна технология, и на съответните интерактивни услуги.

57 С оглед на посочените разпоредби следва да се констатира, че, както правилно е приела Комисията в съображение 7 от обжалваното решение, ползването от въпросната мярка е поставено в зависимост от изпълнението на множество кумулативни условия, включително това да се закупи или наеме устройство, което позволява да се приемат наземни цифрови телевизионни сигнали.

58 Освен това Общият съд отбелязва, че в точка 122 от жалбата жалбоподателят изрично упреква Комисията, че е приела две решения, а именно обжалваното решение и решението за 2006 г., които си противоречат по отношение на съвместимостта с общия пазар на разглежданата мярка и на мярката, предвидена в Закона за бюджета за 2006 г., въпреки че според него те са предоставени при сходни по същество фактически обстоятелства. В подкрепа на това твърдение за нарушение жалбоподателят изтъква, че единствената причина, поради която направеното от Комисията в обжалваното решение заключение за несъвместимост впоследствие е променено в решението за 2006 г., е, че италианският законодател въвежда допълнителен текст, с който се цели специално включването на операторите за сателитно радиоразпръскване.

59 Така, както е видно от точка 122 от жалбата, жалбоподателят не оспорва, че италианският законодател в крайна сметка е счел за необходимо при приемането на Закона за бюджета за 2006 г. да включи изрично операторите за сателитно радиоразпръскване в разпоредбите, определящи приложното поле на разглежданата мярка.

60 От гореизложените констатации следва, че от разглежданата мярка очевидно не може да се ползва потребител, който решава да закупи или наеме устройство, позволяващо единствено приемане на сателитни цифрови телевизионни сигнали. Поради това разглежданата мярка не отговаря на изискването на Комисията за технологична неутралност по отношение на мерките за помощ, свързани с пазара на цифровата телевизия.

61 Преди всичко следва да се отбележи, че, обратно на твърденията на жалбоподателя, въпросът дали операторите за радиоразпръскване непременно биха финансирали закупуването на декодери при липса на разглежданата мярка не е релевантен за преценката на квалификацията на посочената мярка като държавна помощ.

62 Всъщност в това отношение е важно да се установи дали субсидирането на декодерите е създало предимство за операторите за наземно радиоразпръскване като жалбоподателя. Във връзка с това следва да се отбележи, че в съображения 82—95 от обжалваното решение Комисията излага подробно всички причини, поради които счита, че разглежданата мярка за помощ представлява икономическо предимство в полза на операторите за наземно радиоразпръскване. В това отношение тя специално и основателно отбелязва, че създаването на аудитория представлява основна част от търговската дейност на операторите за радиоразпръскване на телевизионни програми. Освен това Общият съд отбелязва, че Комисията излага причините, поради които основателно е приела, че разглежданата мярка, от една страна, подтиква потребителите да преминат от аналогово към наземно цифрово радиоразпръскване, като същевременно ограничава разходите, които е следвало да се понесат от операторите за наземно цифрово телевизионно радиоразпръскване, и от друга страна, позволява на същите оператори за радиоразпръскване да укрепят положението си на пазара към този момент — с оглед на репутацията и на създаването на постоянна клиентела — в сравнение с новите конкуренти.

63 Поради същата причина следва да се отхвърли доводът на жалбоподателя, според който операторите за наземно радиоразпръскване нямали никакъв интерес да субсидират декодерите, тъй като щели да се изложат на риск от паразитизъм, в смисъл че конкурентите им щели да се ползват в същата степен от субсидията. Във всички случаи обстоятелството, че жалбоподателят се ползва от субсидията заедно с други оператори за радиоразпръскване, не означава, че разглежданата мярка не представлява предимство за него.

64 Също така фактът, че разглежданата мярка е много изгодна за потребителите, тъй като изравнява цената на високотехнологичните декодери с тази на базовите декодери, не се отразява на факта, че посочената мярка представлява

предимство и за операторите за наземно радиоразпръскване и кабелните оператори.

65 По отношение на довода, че не цената на декодера, а характеристиките на разпространяваните програми са определящи за избора на телевизионните зрители, Общият съд счита, че макар тези характеристики да могат да повлияят на избора на телевизионните зрители, в не по-малка степен е вярно, че цената на декодера е определящ параметър, който последните вземат предвид, за да направят избора си. В настоящия случай пряко предоставената на потребителите субсидия води автоматично до намаление на цената за закупуване или наемане на устройство, позволяващо приемане на наземни цифрови телевизионни сигнали. Подобно намаление обаче може да се отрази на избора на потребителите, които следят цените.

66 Що се отнася до довода, че разглежданата мярка гарантира запазването на общия и безплатен характер на телевизионния модел при цифровизацията, следва да се отбележи, че това обстоятелство не може да постави под въпрос квалификацията на разглежданата мярка като държавна помощ по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО. Подобно обстоятелство би могло да представлява най-много фактор, който следва да се вземе предвид при проверката на съвместимостта на разглежданата мярка с общия пазар в рамките на член 87, параграф 3 ЕО.

67 Поради същата причина следва да се отхвърли доводът на жалбоподателя, според който субсидията била необходима, тъй като при нормални търговски условия той не би понесъл доброволно допълнителните разходи за декодери с оперативна съвместимост.

68 От всички гореизложени съображения произтича, че без да е необходимо Общият съд да се произнася по допустимостта и по основателността на

доводите на Sky Italia, Комисията основателно е приела, че разглежданата мярка позволява на операторите за наземно цифрово радиоразпръскване и на кабелните оператори, към които се числи жалбоподателят, да се ползват от предимство по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО спрямо операторите за сателитно радиоразпръскване, както и че втората част от първото правно основание следователно трябва да се отхвърли като неоснователна.

По първата част от първото правно основание, свързана с понятието за непряк получател

— Доводи на страните

69 Според жалбоподателя Комисията погрешно приема, като се основава на Решение на Съда от 19 септември 2000 г. по дело Германия/Комисия (C-156/98, Recueil, стр. I-6857) и Решение на Съда от 13 юни 2002 г. по дело Нидерландия/Комисия (C-382/99, Recueil, стр. I-5163), че от разглежданата мярка за помощ, чиито преки получатели са крайните потребители, произтича предимство по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО, от което се ползват непряко определени оператори.

70 На първо място, жалбоподателят поддържа, че тези две решения са неотносими към настоящия случай. Всъщност непреките получатели следва да се третират различно, когато преки получатели на помощта са индивидуалните потребители, а не предприятия. Тъй като първите и преки получатели по разглежданата мярка не упражняват икономическа дейност, тази мярка поначало била изключена от приложното поле на член 87, параграф 1 ЕО.

71 На второ място, жалбоподателят поддържа, че не е ясна причината, поради която Комисията произволно е решила да ограничи понятието за непреки получатели до предоставящите платени телевизионни услуги оператори за наземно цифрово радиоразпръскване и кабелни оператори. Жалбоподателят твърди по-специално, че операторите за наземно цифрово радиоразпръскване и кабелните оператори като цяло могат да се ползват непряко от разглежданата мярка. Освен това жалбоподателят поддържа, че Комисията произволно изключила производителите на декодери от категорията на получателите по разглежданата мярка.

72 Жалбоподателят пояснява в репликата си, че не оспорва възможността определена държавна помощ да има непреки получатели, но оспорва начина, по който условията за прилагане на понятието за непряк получател са приложени в обжалваното решение.

73 Комисията твърди, първо, че член 87, параграф 1 ЕО не съдържа изисквания относно начина на предоставяне на помощта. Второ, разпоредбите на член 87, параграф 2, буква а) ЕО биха били напълно излишни, ако — както твърди жалбоподателят — помощите, предоставени преди всичко на потребителите, никога не биха могли да се приемат за държавни помощи по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО. Трето, гледната точка на жалбоподателя се опровергавала от Решение по дело Нидерландия/Комисия, точка 69 по-горе, което потвърждавало, че както прекият, така и непрекият получател може да се приема за получател на държавна помощ по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО. Четвърто, Комисията изтъква, че ако се следват разсъжденията на жалбоподателя, съгласно които помощите за потребителите никога не могат да се приемат за държавни помощи, правилата за последните ще могат лесно да се заобиколят, като на потребителите се предоставят субсидии при условие за закупуване на конкретни стоки или услуги. Пето, Комисията оспорва твърдението на жалбоподателя, според което тя произволно решила да ограничи понятието за непреки получатели единствено до предоставящите платени телевизионни услуги оператори за наземно цифрово радиоразпръскване и кабелни оператори.

— Съображения на Общия съд

74 Страните не спорят, че операторите на пазара на цифрова телевизия като жалбоподателя не се ползват пряко от разглежданата мярка.

75 Следва да се припомни обаче, че член 87 ЕО забранява всяка помощ, предоставена от държава членка или чрез ресурси на държава членка, под каквато и да било форма, независимо дали свързаните с помощите предимства са предоставени по пряк или непряк начин. Така в съдебната практика се приема, че предимство, пряко предоставено на определени физически или юридически лица, които не са непременно предприятия, може да представлява непряко предимство и следователно държавна помощ за други физически или юридически лица, които са предприятия (Решение на Общия съд от 4 март 2009 г. по дело Италия/Комисия, T-424/05, непубликувано в Сборника, точка 108).

76 Тезата на жалбоподателя, съгласно която предоставена на потребителите субсидия не може да се квалифицира като държавна помощ в полза на операторите, които предлагат стоки или предоставят услуги за потребление, се опровергава и от член 87, параграф 2, буква а) ЕО, съгласно който помощи със социален характер, предоставени на отделни потребители, при условие че тези помощи се предоставят, без да се прави разграничение по отношение на произхода на засегнатите стоки, се считат за съвместими с общия пазар. Всъщност, както твърди Комисията, ако се възприеме тезата на жалбоподателя, посочената разпоредба би била излишна.

77 На последно място, що се отнася до отправения от жалбоподателя упрек за липса на яснота относно причините, поради които Комисията ограничила понятието за непреки получатели до предоставящите платени телевизионни услуги оператори за наземно цифрово радиоразпръскване и кабелни оператори, той следва да се отхвърли като неотносим. Всъщност, дори да се допусне, че, както твърди жалбоподателят, Комисията е следвало да приеме, че всички оператори

за наземно цифрово радиоразпръскване и кабелни оператори могат да се ползват непряко от разглежданата мярка, трябва да се констатира, че това с нищо не би променило факта, че операторите за сателитно радиоразпръскване не са могли да се ползват от разглежданата мярка, както бе посочено в точки 55—60 по-горе.

78 Поради същата причина твърдението за нарушение, съгласно което Комисията произволно изключила производителите на декодери от категорията на получателите по разглежданата мярка, следва да се отхвърли като неотносимо.

79 От гореизложените съображения следва, че Комисията основателно е квалифицирала жалбоподателя като непряк получател по разглежданата мярка. Ето защо първата част от първото правно основание следва да се отхвърли като неоснователна.

По третата част от първото правно основание, изведена от липса на селективен характер на разглежданата мярка

— Доводи на страните

80 Жалбоподателят твърди, че Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото, като е приела разглежданата мярка за селективна поради твърдения ѝ дискриминационен характер. Всъщност Комисията смесила понятието за селективност и твърдяната дискриминация и поради това не доказала надлежно, че критерият за селективност е изпълнен.

81 Комисията изтъква, че това твърдение на жалбоподателя не се основава на никакви доказателства. Селективният характер на предимството, предоставено

с разглежданата мярка на доставящите платени телевизионни услуги оператори за наземно цифрово радиоразпръскване и кабелни оператори, се доказвало от факта, че никое друго предприятие не се ползвало от това предимство, по-специално от него не се ползвали операторите за сателитно радиоразпръскване. Следователно третата част от първото правно основание също била неоснователна.

— Съображения на Общия съд

82 В самото начало следва да се посочи, че в отговор на зададен от Общия съд въпрос, с който е поканен да поясни доводите в подкрепа на третата част от първото правно основание, жалбоподателят посочва по време на съдебното заседание, че за разлика от селективния характер, който представлява основен елемент за квалификацията на определена мярка като държавна помощ по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО, дискриминацията не е посочена в този член. Жалбоподателят добавя, че Комисията смесва дискриминацията и селективния характер, и че като изтъква наличието на дискриминация, позицията ѝ не е неутрална от технологична гледна точка.

83 Следва да се напомни, че съгласно член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник исковата молба или жалбата трябва да съдържа предмета на спора и кратко изложение на изложените правни основания. Съгласно съдебната практика това посочване трябва да е достатъчно ясно и точно, за да позволи на ответника да подготви защитата си, а на Общия съд — да се произнесе по иска или жалбата, ако е необходимо, без да разполага с други данни. (Решение на Общия съд от 18 септември 1996 г. по дело Asia Motor France и др./Комисия, T-387/94, Recueil, стр. II-961, точка 106 и Решение на Общия съд от 29 януари 1998 г. по дело Dubois et Fils/Съвет и Комисия, T-113/96, Recueil, стр. II-125, точка 29). С оглед гарантиране на правната сигурност и на доброто правораздаване, за да са допустими искът или жалбата, е необходимо съществените правни и фактически обстоятелства, на които те се основават, да следват поне обобщено, но по логичен и разбираем начин от текста на самата искова молба или жалба (вж. в този смисъл Определение на Общия съд от 25 юли 2000 г. по дело RJB Mining/Комисия, T-110/98, Recueil, стр. II-2971, точка 23 и цитираната

съдебна практика, Решение на Общия съд от 10 април 2003 г. по дело Travelex Global and Financial Services и Interpayment Services/Комисия, T-195/00, Recueil, стр. II-1677, точка 26).

84 В настоящия случай доводите, изложени от жалбоподателя в подкрепа на третата част от първото правно основание както в жалбата, така и по време на съдебното заседание, не отговарят на изискванията за яснота и точност, установени в член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник. Всъщност в нито един момент жалбоподателят не обяснява защо фактът, че определена помощ се прилага по дискриминационен начин, в смисъл че от нея се ползва само определена категория предприятия, както Общият съд е установил в точки 57—60 по-горе по отношение на разглежданата мярка, не позволява да се приеме, че тя има селективен характер по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО.

85 Ето защо третата част от първото правно основание следва да се отхвърли като недопустима.

По четвъртата част от първото правно основание, изведена от липса на нарушение на конкуренцията

— Доводи на страните

86 Най-напред жалбоподателят твърди, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като е приела, че разглежданата мярка нарушава необосновано конкуренцията на общия пазар.

87 Жалбоподателят посочва първо, че всички оператори за сателитно радиоразпръскване, включително Sky Italia, също са можели да се ползват от субсидията, предлагайки „хибридни“ декодери, тоест декодери, които са едновременно наземни и сателитни. Тогава субсидията щяла да покрие допълнителните разходи, свързани с включването на необходимата технология за приемане на наземна телевизия. Във всички случаи фактът, че резултатите на Sky Italia на съответния пазар са продължили да бъдат отлични, показвал, че субсидиите реално не са засегнали положението му.

88 Второ, при преценката на липсата на нарушение на конкуренцията следва да се отчете фактът, че ставката на данъка върху добавената стойност (наричан понататък „ДДС“), приложима за платформите за сателитно радиоразпръскване, била по-благоприятна от тази, която се прилага за платформите за наземно радиоразпръскване. По този начин разглежданата мярка компенсирала икономическото предимство, предоставено на първите с прилагането на по-ниска ставка на ДДС. За да подкрепи този довод, жалбоподателят препраща към жалба за нарушение на общностното право и към жалба, свързана с държавна помощ, подадени до Комисията на 13 март 2007 г. Жалбоподателят моли Общия съд да отхвърли като недопустимо възражението за недопустимост на Sky Italia по отношение на довода относно данъчното предимство, с което се ползвали операторите за сателитно радиоразпръскване, по съображение че Комисията, в чиято подкрепа е встъпило Sky Italia, сама не е повдигнала това възражение.

89 Трето, жалбоподателят поддържа, че налагайки конкурентни ограничения на сателитната платформа, разглежданата мярка, напротив, позволявала развитие на конкуренцията. Освен това разглежданата мярка давала възможност на потребителите да ползват за същата цена декодери, които предоставят достъп до много по-богато предлагане. Накрая, изключването на технологиите, които са предмет на право на собственост, било присъщо на целта от общ интерес да се даде предимство на отворените стандарти и не нарушавало конкуренцията. Единственото нарушение на конкуренцията между сателитните и наземните платформи се изразявало в избора на Sky Italia да забрани на трети лица достъпа до технологията му за кодиране, което се отразява неблагоприятно на операторите за наземно радиоразпръскване.

90 Четвърто, жалбоподателят упреква Комисията, че е приела две решения, а именно обжалваното решение и решението за 2006 г., които си противоречат по отношение на съвместимостта с общия пазар на разглежданата мярка и на мярката, предвидена в Закона за бюджета за 2006 г., макар че тези решения били приети при сходни по същество фактически обстоятелства. В подкрепа на този довод жалбоподателят твърди, че единствената причина, поради която направеното от Комисията в обжалваното решение заключение за несъвместимост впоследствие е променено в решението за 2006 г., е, че италианският законодател въвежда допълнителен текст, с който се цели специално включването на операторите за сателитно радиоразпръскване.

91 Пето, като се основава на Решение C (2007) 4286 окончателен на Комисията от 25 септември 2007 г. относно помощ (N 103/2007) за придобиването на цифрови декодери и за адаптиране на антените в провинция Soria (наричано по-нататък Решението „Soria"), в репликата си жалбоподателят упреква Комисията и в това, че е действала произволно, като е приела обжалваното решение. Всъщност жалбоподателят отбелязва, че в параграф 16 от Решението „Soria" Комисията обявява посочената мярка за съвместима с общия пазар по съображение, че била запазена технологичната неутралност, тъй като субсидираните декодери могат да позволят приемане на сигнали от радиоразпръскване не само чрез технологията на наземната цифрова телевизия (TNT), но и по кабел, сателит и/или Интернет [неофициален превод]. Според жалбоподателя прилагането на мярката, разглеждана в Решението „Soria", било обусловено от това декодерите TNT да са интерактивни и с оперативна съвместимост, така че да могат да приемат и сигнали от други платформи както в случая.

92 На второ място, разглежданата мярка не нарушавала принципа на равно третиране на операторите за цифрово радиоразпръскване. Всъщност различното третиране на цифровите платформи било оправдано от различното положение, в което се намират. Във всички случаи евентуалното нарушение на този принцип би било обективно обосновано с оглед на реалните характеристики на съответния пазар към онзи момент и на насърчаването на използването на отворени стандарти. Според жалбоподателя сателитната платформа не е била включена изрично, именно защото не е съществувало предлагане от този вид, основано на отворен стандарт, нито най-малка вероятност от поява на такова предлагане

в краткия период, през който се е прилагала разглежданата мярка. Освен това жалбоподателят твърди, че пазарът на сателитна телевизия се характеризирал с присъствието на едно предприятие, а именно Sky Italia, което притежава фактически монопол и може да попречи на достъпа до пазара. Накрая жалбоподателят отбелязва, че след изменението, въведено със Закона за бюджета за 2006 г., за да се позволи субсидиране на всички оперативно съвместими декодери, Sky Italia не взема решение за използване на декодери, които могат да бъдат субсидирани.

93 На трето място, жалбоподателят поддържа, че Комисията е нарушила принципа на правната сигурност, тъй като обжалваното решение не дава ясен отговор на въпроса дали проблемът, довел до несъвместимост на разглежданата мярка, е свързан с технологичната неутралност или с твърдения достъп до съответния пазар при по-ниски разходи. В подкрепа на този довод жалбоподателят препраща към доводите, изложени в рамките на четвъртото правно основание.

94 Комисията, подкрепяна от Sky Italia, твърди, на първо място, че жалбоподателят не представя доказателства за твърдяната явна грешка в преценката, която тя допуснала, като приела, че разглежданата мярка нарушава конкуренцията, тъй като предоставя предимство на операторите за наземно цифрово радиоразпръскване. На второ място, жалбоподателят погрешно твърдял, че разликата в третирането на цифровите платформи била обоснована от факта, че те се намират в различно положение. Погрешно било и твърдението на жалбоподателя, че към момента на приемане на разглежданата мярка не е съществувало предлагане за предаване по сателит, основано на отворен стандарт. На трето място, в обжалваното решение Комисията обявила разглежданата мярка за несъвместима по съображение, че тя не отговаря на принципа на технологична неутралност. Следователно Комисията потвърдила постоянната си позиция, че съвместимостта на държавните помощи в полза на цифровизацията с общия пазар зависи от спазването на принципа на технологична неутралност.

— Съображения на Общия съд

95 На първо място, по отношение на довода, че Sky Italia е можело да се ползва от разглежданата мярка, като предложи „хибридни“ декодери, следва да се отбележи, че подобен довод подчертава селективния характер на посочената мярка. Всъщност предоставянето на „хибридни“ декодери от оператори за сателитно радиоразпръскване като Sky Italia предполага допълнителни разходи, които ще се отразят в продажната цена за потребителите и в най-добрия случай биха били компенсирани от разглежданата мярка, от която се ползват последните. Следователно операторите за сателитно радиоразпръскване ще бъдат в по-неблагоприятно положение от операторите за наземно радиоразпръскване и кабелните оператори, тъй като последните няма да отразяват каквито и да било допълнителни разходи в продажната цена на декодерите за ползващите се от разглежданата мярка потребители. Ето защо този довод трябва да се отхвърли като неоснователен.

96 Освен това обстоятелството, че след измененията, въведени в Закона за бюджета за 2006 г., за да се позволи субсидиране на всички оперативно съвместими декодери, Sky Italia не се отказва от декодерите със собствена технология за сметка на декодери, които могат да се ползват от субсидията, е неотносимо. Всъщност, както посочва Комисията в съображение 110 от обжалваното решение, не може да се изключи възможността, че става въпрос за зависеща от много фактори стратегия като предишни инвестиции, направени от дружеството, или избор да се изчака решението на Комисията относно съвместимостта на новата мярка.

97 На второ място, по отношение на довода, съгласно който налагането на конкурентни ограничения за сателитните платформи довело до засилване на конкуренцията, Общият съд счита, че с разсъжденията, на които се основава този довод, жалбоподателят признава, че е налице конкуренция между наземните и сателитните платформи и че тази конкуренция е засегната от разглежданата мярка.

98 По-нататък относно довода на жалбоподателя, изведен от различни обстоятелства, които нарушавали конкуренцията в полза на сателитните платформи, трябва да се констатира, че подобни доводи са неотносими при преценката дали разглежданата мярка на свой ред нарушава или заплашва да наруши конкуренцията на съответния пазар.

99 На трето място, по отношение на твърдението на жалбоподателя, че обжалваното решение и решението за 2006 г. били приети при сходни обстоятелства, то очевидно е погрешно. Всъщност, както Общият съд установява в точки 57—60 по-горе, е изключена възможността сателитните декодери да се ползват от разглежданата мярка. За сметка на това, както е видно от точка 122 от жалбата, Законът за бюджета за 2006 г. се прилага и за сателитните декодери.

100 На четвърто място, Общият съд счита, че не може да се уважи доводът на жалбоподателя, изведен от произволния характер на обжалваното решение с оглед на Решението „Soria", според който довод условията за прилагане на разглежданата в това решение мярка били същите като тези за разглежданата мярка.

101 Възприетата от Комисията формулировка на параграф 16 от Решението „Soria", цитиран в точка 91 по-горе, действително може да въведе жалбоподателя в заблуждение относно обхвата на разглежданата в това решение мярка.

102 Трябва да се констатира обаче в съответствие с твърденията на Комисията, че както текстът на съображение 58 от Решението „Soria", така и този на писмото, представено в приложение към дупликата, позволяват да се отстрани всяка неяснота в това отношение.

103 Всъщност, както следва от съображение 58 от Решението „Soria", Комисията изрично установява, че разглежданата в това решение мярка позволява на потребителите да придобият какъвто и да било вид декодер благодарение на субсидия, независеща от вида на технологичната платформа, която потребителят ще избере да ползва (наземна, кабелна, сателитна или широколентов

интернет). Така тя изрично заключава, че посочената мярка зачита принципа на технологична неутралност.

104 Освен това Общият съд констатира в съответствие с твърденията на Комисията, които не са оспорени от жалбоподателя, че, преди да приеме Решението „Soria", Комисията се е уверила, че разглежданата мярка отговаря на критерия за технологична неутралност. Видно от приложеното към дупликата писмо, в отговор на запитване в този смисъл от страна на Комисията испанските власти изрично потвърждават с писмо от 23 юли 2007 г., че видът пренос не спада към критериите за отпускане на субсидията, така че е „възможно да се субсидират декодери, служещи за наземна цифрова телевизия, за пренос по кабел [или за пренос чрез] сателит [....]".

105 С оглед на гореизложените съображения следва да се приеме, че за разлика от разглежданата в настоящия случай мярка, от разглежданата в Решението „Soria" мярка са могли да се ползват всички технологии за пренос на цифрова телевизия. Следователно, тъй като е очевидно, че стоящите в основата на обжалваното решение и на Решението „Soria" факти са различни, жалбоподателят не може да сравнява изводите, до които Комисията е стигнала в посочените решения, за да изведе произволния характер на първото решение. Ето защо доводът, свързан с произволния характер на обжалваното решение с оглед на Решението „Soria", трябва да се отхвърли като неоснователен.

106 На пето място, по отношение на довода, изведен от липсата на нарушение на принципа на равно третиране на операторите за цифрово радиоразпръскване и от факта, че във всички случаи евентуалното нарушение би било обективно обосновано, следва да се направят следните констатации.

107 От една страна, по отношение на твърдението на жалбоподателя, че сателитната платформа не е била включена изрично в приложното поле на разглежданата мярка, именно защото не е съществувало предлагане от този вид, основано на отворен стандарт, нито най-малка вероятност от поява на такова предлагане

в краткия период, през който се е прилагала разглежданата мярка, следва да се посочи, че, както отбелязва Комисията в съображение 164 от обжалваното решение, последната е установила — без това да се оспорва от жалбоподателя — че Sky Italia започва да преминава към технология със затворени стандарти едва през 2004 г. и до началото на 2005 г. Поради това Общият съд счита, че Комисията основателно заключава в същото съображение от обжалваното решение, че Sky Italia вероятно би направила различен избор, ако разглежданата мярка включваше и сателитната платформа.

108 От друга страна, по отношение на твърдението на жалбоподателя, че пазарът на сателитна телевизия се характеризира с присъствието на едно предприятие, а именно Sky Italia, което притежава фактически монопол и може да попречи на достъпа до пазара, трябва да се констатира, че то е неотносимо към преценката дали разглежданата мярка на свой ред нарушава или заплашва да наруши конкуренцията на съответния пазар.

109 На шесто място, по отношение на довода на жалбоподателя, изведен от твърдяното нарушение от страна на Комисията на принципа на правната сигурност, от обжалваното решение е видно, че този довод е явно неоснователен. Всъщност от обжалваното решение, и по-специално от съображения 104, 135 и 140 изрично следва, че несъвместимостта на разглежданата мярка е тясно свързана с нарушението на принципа на технологична неутралност. Освен това Общият съд констатира, че от съображение 36 от обжалваното решение произтича — без това да се оспорва от жалбоподателя — че в решението за започване на официалната процедура по разследване Комисията е изразила съмненията си относно липсата на нарушение на принципа на технологична неутралност с разглежданата мярка.

110 С оглед на гореизложените съображения четвъртата част от първото правно основание трябва да се отхвърли като неоснователна.

111 Следователно предвид направените в точки 68, 79, 85 и 110 по-горе заключения първото правно основание в неговата цялост трябва да се отхвърли като неоснователно.

По второто правно основание, изведено от явна грешка в преценката и от явна грешка при прилагане на правото при преценката на съвместимостта на разглежданата мярка с общия пазар съгласно член 87, параграф 3, буква в) ЕО

По допустимостта на доводите, изложени в точки 93—96 от жалбата

— Доводи на страните

112 Комисията, подкрепяна от Sky Italia, счита, че изложените в точки 93—96 от жалбата доводи на жалбоподателя са неясни. Всъщност жалбоподателят се ограничавал до общо позоваване на неговия анализ относно липсата на помощ. Освен това факторите, които според жалбоподателя Комисията не е взела предвид, се отнасяли до въпроса за наличието на държавна помощ, а не до този за нейната съвместимост с общия пазар. Освен това жалбоподателят не предоставял никакви пояснения за посочените фактори и не уточнявал в каква степен доводите се отнасят до преценката, направена в съответствие с член 87, параграф 3, буква в) ЕО. Поради това доводите на жалбоподателя, изложени в точки 93—96 от жалбата, следвало да се отхвърлят като недопустими.

113 Жалбоподателят твърди, че макар разсъжденията да са различни в зависимост от това дали се отнасят до наличието на помощ или до нейната съвместимост, те все пак на практика са свързани. Поради това доводите относно помощта подкрепяли правните основания за отмяна, свързани със съвместимостта, без това да се отразява на допустимостта им.

— Съображения на Общия съд

114 На първо място, в точки 93—96 от жалбата жалбоподателят твърди, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката при прилагането на член 87, параграф 3, буква в) ЕО. В това отношение той се позовава на своя анализ относно липсата на помощ. Освен това жалбоподателят твърди, че в обжалваното решение Комисията не е анализирала икономическия контекст на разглежданата мярка. Комисията не отбелязвала, първо — че разглежданата мярка предвижда субсидии за насърчаване използването на технология, която се поддържа от Съюза, а именно отворена технология, позволяваща оперативна съвместимост и интерактивност, второ — че субсидиите съответстват на допълнителните разходи за тази технология, трето — че субсидиите са съгласувани с препоръките на Съюза, и четвърто — че субсидиите не предоставят икономическо предимство. Накрая, Комисията не отчитала факта, че действителното нарушение на конкуренцията на пазара се дължи на съществуването на политика в полза на затворените стандарти, на съществуващата разлика между отворени и затворени стандарти и на обстоятелството, че субсидиите компенсират разходи, свързани с изпълнението на законови задължения.

115 На второ място, разсъжденията в точки 93—96 от жалбата, включени в глава 3.2, буква а), озаглавена „Жалбоподателят е допуснал явна грешка в преценката“, без да съдържат никакви доводи в подкрепа на второто правно основание, целят да въведат доводите в подкрепа на трите части от второто правно основание, изложени в глава 3.2, буква б), озаглавена „Жалбоподателят е превишил пределите на правото си на преценка и е допуснал явна грешка в преценката на фактите и при оценката на положението, като е приел, че [разглежданата] мярка е несъвместима с общия пазар“.

116 Така в точка 96 от жалбата, която предхожда глава 3.2, буква б), жалбоподателят твърди, че като не е анализирала правилно икономическия контекст, Комисията е допуснала явна грешка в преценката на разглежданата мярка и следователно е допуснала явна грешка, приемайки посочената мярка за несъвместима с общия пазар.

117 От посоченото по-горе следва, че възражението за недопустимост, повдигнато от Комисията по отношение на доводите, изложени в точки 93—96 от жалбата, трябва да се отхвърли като неоснователно.

По първата част от второто правно основание, изведена от погрешното заключение, че с разглежданата мярка не се отстраняват проблемите във функционирането на пазара

— Доводи на страните

118 Жалбоподателят твърди, че поради следните четири причини Комисията е допуснала явна грешка в преценката и не е проучила в достатъчна степен съответния пазар, като е приела, че разглежданата мярка е несъвместима с член 87, параграф 3, буква в) ЕО.

119 На първо място, жалбоподателят оспорва заключението в обжалваното решение, според което наличието на краен срок за цифровизация прави разглежданата мярка неподходяща. Това заключение не само противоречало на позицията на Комисията в по-ранни решения в областта на наземната цифрова телевизия, но освен това показвало, че Комисията не е отчела в необходимата степен наличието на недостатък във функциониране на пазара, свързан с проблем в координацията между операторите на пазара.

120 На второ място, жалбоподателят твърди, че разглежданата мярка компенсира разходите за цифровизация, които потребителите понасят, за да придобият

декодер с отворена технология, позволяващ оперативна съвместимост и интерактивност.

121 На трето място, жалбоподателят твърди, че в обжалваното решение наличието на външни фактори не е признато за проблем във функциониране на пазара. В това отношение в обжалваното решение Комисията заключила произволно и без обективна обосновка, че за операторите за наземно радиоразпръскване е нормално да субсидират декодери с отворена технология и вследствие на това да понасят паразитизма. Жалбоподателят обаче нямал никакъв интерес да субсидира декодери в полза на конкурентите, тъй като той можел лесно да продължи да извлича полза от аналоговия пазар.

122 Комисията впрочем не взела предвид обстоятелството, че разглежданата мярка не нарушавала конкуренцията, а по-скоро насърчавала използването на отворени стандарти и оперативната съвместимост в съответствие с препоръките на Съюза. Освен това, като препраща към приложение A 8, жалбоподателят твърди, че Комисията не е разбрала релевантната правна уредба и развитието на съответния пазар. Накрая, жалбоподателят критикува факта, че в обжалваното решение Комисията не е взела предвид и разходите, свързани с все още съществуващата несигурност в правната уредба по отношение на разпределението на честотите, и счита, че Комисията е допуснала грешка, като е посочила в съображение 157 от обжалваното решение, че концесиите за аналогова телевизия са били предоставяни без процедура за предоставяне на концесия и без определяне на срок на концесията.

123 На четвърто място, жалбоподателят упреква Комисията, че не е обосновала защо разглежданата мярка не насърчава иновациите, макар да признава, че посочената мярка е позволила да се намали цената на интерактивните декодери до равнището на цената на базовите декодери.

124 Комисията твърди, че разсъжденията на жалбоподателя са очевидно погрешни и почиват на „изопачено“ тълкуване на обжалваното решение. Комисията приела изрично, че разглежданата мярка може да преследва цел от общ интерес, а именно цифровизацията и преминаването в този контекст към отворени стандарти и интерактивност. Освен това възможността разглежданата мярка да въздейства върху определени проблеми във функционирането на пазара не била категорично изключена. Нито едно от тези съображения обаче не могло да обоснове изключването на сателитната платформа от приложното поле на субсидията.

— Съображения на Общия съд

125 На първо място, като поставя под въпрос преценката на Комисията, според която субсидията за закупуване на цифрови декодери не била необходима за отстраняване на проблема в координацията между операторите на пазара, тъй като този проблем вече бил решен посредством крайния срок за цифровизация, жалбоподателят се позовава на нарушение на член 87, параграф 3, буква в) ЕО. За да е съвместима с общия пазар по смисъла на член 87, параграф 3, буква в) ЕО, помощта трябва да преследва цел от общ интерес, да е пропорционална и необходима за постигането на тази цел. Целта от общ интерес, която се твърди, че се преследва с разглежданата мярка, е да се отстрани проблемът във функциониране на пазара, свързан по-специално с проблема в координацията между операторите, довел до засягане на развитието на цифровото радиоразпръскване. Без да е необходимо да проверява дали, както твърди жалбоподателят, в обжалваното решение Комисията е възприела позиция, която се различава от тази в по-ранни решения в областта на наземната цифрова телевизия, Общият съд счита, че задължителният краен срок за цифровизацията може да разреши проблема в координацията между операторите, така че субсидирането на закупуването на цифрови декодери не е необходимо.

126 Всъщност, както подчертава Комисията в съображение 146 от обжалваното решение, операторите за радиоразпръскване, които вече извършват дейност на пазара, е трябвало да приемат определянето на законов срок за преустановяване на аналогичното радиоразпръскване като свършен факт и следователно да започнат да развиват нови търговски стратегии. Във всички случаи, както се посочва в съображение 147 от обжалваното решение, поради значението на наземната телевизия в Италия рискът да не се достигне критичната маса потребители в резултат на проблем в координацията между операторите не е толкова голям, че да не може да се понесе от търговските оператори. Ето защо доводът на жалбоподателя трябва да се отхвърли.

127 На второ място, по отношение на довода, изведен от факта, че разглежданата мярка представлява компенсация за потребителите, следва да се отбележи, както подчертава Комисията в съображение 148 от обжалваното решение, че макар да обосновава помощта за потребителите, подобен довод не оправдава дискриминацията между различните платформи, тъй като не е необходимо потребителите да бъдат насочвани към определена цифрова платформа, както е в случая с разглежданата мярка. Ето защо доводът следва да се отхвърли като неоснователен.

128 На трето място, твърдението на жалбоподателя, че Комисията не признала наличието на външни фактори за проблем във функциониране на пазара, е неточно. Всъщност в съображение 160 от обжалваното решение Комисията изрично приема наличието на външни фактори, свързани с цифровизацията, както и проблемите относно паразитизма, които могат да възникнат от тези фактори. При все това, както подчертава Комисията в същото съображение, тези обстоятелства не могат да обосноват факта, че разглежданата мярка е насочена селективно към наземната телевизия и изключва сателитната платформа. Поради това доводът следва да се отхвърли като неоснователен.

129 На четвърто място, доводът на жалбоподателя, изведен от това, че Комисията не е обосновала защо разглежданата мярка не насърчава иновациите, трябва да се отхвърли по същите причини. Безспорно Комисията посочва изрично в

съображение 162 от обжалваното решение, че разглежданата мярка позволява цените на интерактивните декодери да се изравнят с тези на по-опростените модели, които не предлагат интерактивни услуги. Макар разглежданата мярка да насърчава иновациите чрез използване на интерактивни декодери с оперативна съвместимост, подобно насърчаване обаче не може да обоснове изключването на възможността сателитната платформа да се ползва от разглежданата мярка, както следва от точки 57 и 60 по-горе.

130 От всички гореизложени съображения следва, че първата част от второто правно основание трябва да се отхвърли като неоснователна.

По втората част от второто правно основание, изведена от погрешното заключение, че разглежданата мярка не е необходимо и пропорционално средство за отстраняване на проблемите във функционирането на пазара

— Доводи на страните

131 Жалбоподателят твърди, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като е приела, че разглежданата мярка не е необходимо, нито пропорционално средство за отстраняване на проблемите във функционирането на пазара. Що се отнася по-конкретно до пропорционалността на мярката, жалбоподателят поддържа, от една страна, че последната се ограничава до допълнителните разходи за интерактивност и оперативна съвместимост, както и до разходите, които той специално е понесъл, изпълнявайки законовите си задължения, и от

друга страна, че посочената мярка е с ограничена продължителност, тъй като спира да се прилага на 1 декември 2005 г.

132 Комисията твърди, че доводите на жалбоподателя следва да се отхвърлят като неоснователни, тъй като не отчитат принципа на технологична неутралност.

— Съображения на Общия съд

133 Дори да се допусне, че са верни твърденията на жалбоподателя, съгласно които разглежданата мярка е пропорционална и необходима за отстраняване на проблемите във функционирането на пазара, също така е вярно, че подобно обстоятелство не може да обоснове изключването на възможността операторите за сателитно радиоразпръскване да се ползват от посочената мярка.

134 Тъй като именно липсата на технологична неутралност е довела до това Комисията да приеме помощта за несъвместима с общия пазар, доводите, изложени в подкрепа на втората част от второто правно основание, следва да се отхвърлят.

135 От всички гореизложени съображения следва, че второто правно основание трябва да се отхвърли като неоснователно.

По третото правно основание, изведено от нарушение на член 253 ЕО

Доводи на страните

136 Жалбоподателят поддържа, че в обжалваното решение не са изложени пълни мотиви и следователно то противоречи на член 253 ЕО, както по отношение на наличието на държавна помощ, така и на нейната съвместимост с общия пазар.

137 Относно наличието на помощта жалбоподателят упреква по-специално Комисията, че не е разяснила действителната първопричина за нарушаването или за заплахата от нарушаване на конкуренцията на общия пазар. Всъщност, от една страна, Комисията не направила правилно предварително описание на съответния пазар, нито на положението на този пазар. От друга страна, Комисията пропуснала да разгледа в обжалваното решение въпроса дали нарушението на конкуренцията е реално или евентуално. Освен това Комисията не мотивирала причините, поради които е изключила производителите на декодери от категорията на получателите по разглежданата мярка. На последно място, Комисията не изложила пълни мотиви, по-специално относно твърдяното създаване на аудитория, както и относно твърдяната възможност за навлизане на пазара на платената телевизия при по-ниски разходи.

138 По отношение на анализа на евентуалната съвместимост на разглежданата мярка с общия пазар обжалваното решение не уточнявало дали проблемът е твърдяното незачитане на принципа на технологична неутралност, или произтича от твърдяната възможност за навлизане на пазара на платената телевизия при по-ниски разходи.

139 Комисията, подкрепяна от Sky Italia, счита, че решението ѝ съдържа пълни мотиви и съответства на изискванията на член 253 ЕО.

Съображения на Общия съд

140 Най-напред следва да се напомни, че съгласно съдебната практика правното основание, изведено от нарушението на член 253 ЕО, е различно от правното основание, изведено от явната грешка в преценката. Действително, докато първото от тях, което се отнася до липса на мотиви или тяхната непълнота, спада към съществените процесуални нарушения и представлява свързано с обществения ред правно основание, което съдът трябва да разгледа по свой почин, второто основание, което се отнася по същество до законосъобразността на решението, спада към нарушенията на правна норма по прилагането на Договора и може да бъде разгледано от съда само ако жалбоподателят го е изтъкнал. Следователно въпросът за задължението за мотивиране е различен от този за обосноваността на мотивите (Решение на Съда от 2 април 1998 г. по дело Комисия/Sytraval и Brink's France, C-367/95 P, Recueil, стр. I-1719, точка 67).

141 На второ място, съгласно постоянната съдебна практика мотивите трябва да излагат по ясен и недвусмислен начин съображенията на институцията, така че, от една страна, да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, за да могат да защитят правата си и да проверят дали решението е обосновано или не, а от друга страна — да дадат възможност на общностния съд да упражни контрол за законосъобразност (Решение по дело Комисия/Sytraval и Brink's France, точка 140 по-горе, точка 63, Решение на Общия съд от 6 март 2003 г. по дело Westdeutsche Landesbank Girozentrale и Land Nordrhein-Westfalen/Комисия, T-228/99 и T-233/99, Recueil, стр. II-435, точка 278 и Решение на Общия съд от 14 януари 2004 г. по дело Fleuren Compost/Комисия, T-109/01, Recueil, стр. II-127, точка 119).

142 Освен това не се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите на определен акт отговарят на изискванията на член 253 ЕО следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя (Решение на Съда от 22 март 2001 г. по дело Франция/Комисия, C-17/99, Recueil, стр. I-2481, точка 36, Решение на Общия съд от 15 юни 2000 г. по дело Alzetta и др./Комисия, T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97—T-607/97, T-1/98, T-3/98—T-6/98 и T-23/98, Recueil, стр. II-2319, точка 175 и Решение на Общия съд по дело Westdeutsche Landesbank Girozentrale и Land Nordrhein-Westfalen/Комисия, точка 141 по-горе, точка 279).

143 По-конкретно Комисията не е длъжна да изрази позиция по всички доводи, приведени пред нея от заинтересованите лица, а за нея е достатъчно да изложи фактите и правните съображения, които са от съществено значение в контекста на решението (Решение на Общия съд от 8 юни 1995 г. по дело Siemens/Комисия, T-459/93, Recueil, стр. II-1675, точка 31, Решение на Общия съд по дело Westdeutsche Landesbank Girozentrale и Land Nordrhein-Westfalen/Комисия, точка 141 по-горе, точка 280). Така Съдът вече е постановил, че Комисията не е длъжна да се произнася по обстоятелствата, които ѝ се струват явно неотносими, лишени от значение или които са очевидно от второстепенен характер (Решение по дело Комисия/Sytraval и Brink's France, точка 140 по-горе, точка 64).

144 На трето място, когато се прилага към квалифицирането на дадена мярка за помощ, задължението за мотивиране изисква да се посочат съображенията, поради които Комисията приема, че разглежданата мярка попада в приложното поле на член 87, параграф 1 ЕО (Решение по дело Westdeutsche Landesbank Girozentrale и Land Nordrhein-Westfalen/Комисия, точка 141 по-горе, точка 281).

145 На четвърто място, по отношение на наличието на нарушение на конкуренцията на общия пазар следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика, макар Комисията да е длъжна в мотивите на решението си да изтъкне поне обстоятелствата, при които е била предоставена помощ, когато те позволяват да се докаже, че помощта е от естество да засегне търговията между държавите членки и да наруши или да заплаши да наруши конкуренцията, тя

не е длъжна да направи икономически анализ на действителното положение на съответните пазари, на пазарния дял на предприятията — получатели на помощите, на положението на конкурентните предприятия и на търговските потоци между държавите членки. Освен това в случай на неправомерно предоставени помощи Комисията не е длъжна да докаже действителните последици на тези помощи върху конкуренцията и върху търговията между държавите членки. Всъщност, ако случаят беше такъв, това изискване щеше да постави в по-благоприятно положение държавите членки, които изплащат неправомерни помощи, в ущърб на тези, които уведомяват за проектите за помощи (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 29 септември 2000 г. по дело CETM/Комисия, T-55/99, Recueil, стр. II-3207, точки 100—103, Решение на Общия съд от 11 юли 2002 г. по дело HAMSA/Комисия, T-152/99, Recueil, стр. II-3049, точка 225 и Решение на Общия съд от 8 юли 2004 г. по дело Technische Glaswerke Ilmenau/Комисия, T-198/01, Recueil, стр. II-2717, точка 215).

146 По-конкретно, достатъчно е Комисията да установи, че спорната помощ е от естество да засегне търговията между държавите членки и нарушава или заплашва да наруши конкуренцията, без да е необходимо да се определя съответният пазар (вж. Решение на Общия съд от 6 септември 2006 г. по дело Италия и Wam/Комисия, T-304/04 и T-316/04, непубликувано в Recueil, точка 64 и Решение на Общия съд от 11 февруари 2009 г. по дело Iride и Iride Energia/Комисия, T-25/07, Сборник, стр. II-245, точка 109 и цитираната съдебна практика).

147 В светлината на тази съдебна практика следва да се прецени дали в настоящия случай Комисията е изложила пълни мотиви в обжалваното решение.

148 На първо място, по отношение на довода, изведен от непълнота на мотивите на обжалваното решение относно нарушението или заплахата от нарушение на конкуренцията, Общият съд отбелязва, че в съображения 102—114 от обжалваното решение Комисията разглежда последиците от разглежданата мярка за конкуренцията и за търговията между държавите членки.

149 Що се отнася, първо, до последиците от разглежданата мярка за конкуренцията, следва да се отбележи, че в съображения 102—111 от обжалваното решение Комисията разглежда последиците за конкуренцията от разглежданата мярка по отношение на операторите за радиоразпръскване. Така в съображение 105 от обжалваното решение Комисията посочва, че желае да запази позицията си, изразена в решението за започване на официалната процедура по разследване, а именно че предоставеното на операторите за наземно радиоразпръскване предимство е неблагоприятно за операторите за радиоразпръскване, които използват различни платформи.

150 В подкрепа на позицията си по този въпрос, както и за да установи в съответствие с член 87, параграф 1 ЕО, че, предоставяйки селективно предимство, разглежданата мярка заплашва да наруши конкуренцията, Комисията е приела в съображение 106 от обжалваното решение, че съществува определена степен на взаимозаменяемост между предлагането на платена наземна цифрова телевизия и това на платена телевизия, достъпна по сателит. При тези обстоятелства тя стига до извода, че след като „цифровата наземна платформа [въведе] успешно в действие и [утвърди] платените телевизионни услуги — [включително] благодарение на субсидираните декодери — тя ще бъде в състояние да се конкурира с подобни услуги, които се предоставят на алтернативни платформи".

151 Освен това Общият съд констатира, че в съображение 107 от обжалваното решение Комисията подкрепя своето заключение, като се основава на установеното развитие в други държави членки.

152 По-нататък в съображение 109 от обжалваното решение Комисията припомня, че Autorità garante della concorrenza e del mercato (орган по конкуренцията) сам е приел, че операторите за радиоразпръскване, които използват различен вид платформи, могат да се приемат за потенциални конкуренти на италианския пазар на платена телевизия.

153 Освен това в съображение 111 от обжалваното решение Комисията, от една страна, се основава на изследване, което непряко потвърждава, че достъпът до пазара на платена телевизия при по-ниски разходи води до нарушение на конкуренцията, и от друга страна, посочва, че представените от Sky Italia данни също подкрепят становището, че съществува определена степен на конкуренция в рамките на пазара на платената телевизия.

154 На последно място следва да се посочи, че в съображение 108 от обжалваното решение Комисията специално подчертава факта, че разглежданата мярка се предоставя в критичен момент, тоест когато много зрители на наземна аналогова телевизия трябва да се изправят пред прехода към цифрова телевизия, като имат избор между това да инвестират в оборудване за приемане на сателитни или наземни сигнали.

155 От всички гореизложени съображения следва, че Комисията не е нарушила задължението си за мотивиране относно последиците от разглежданата мярка за конкуренцията.

156 На второ място, по отношение на последиците от разглежданата мярка за търговията между държави членки, както е видно от съображения 113 и 114 от обжалваното решение, Комисията е счела, че пазарите на радиоразпръскване и мрежови услуги са отворени за международна конкуренция и че когато на определени оператори за радиоразпръскване и мрежови оператори е предоставено селективно предимство, конкуренцията се нарушава за сметка на икономически оператори, които може да произхождат от други държави членки. Поради това Комисията приема, че разглежданата мярка засяга търговията между държавите членки.

157 С оглед на припомнената в точки 145 и 146 по-горе съдебна практика следва да се констатира, че Комисията е мотивирала надлежно обжалваното решение по отношение на въпроса дали разглежданата мярка може да засегне търговията между държави членки.

158 Освен това, дори да се приеме, че жалбоподателят твърди по-общо, че е налице нарушение на член 253 ЕО във връзка с квалифицирането от Комисията в обжалваното решение на разглежданата мярка като държавна помощ по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО, Общият съд отбелязва, че в посоченото решение Комисията е проверила дали са спазени всички условия, предвидени в тази разпоредба. Всъщност, първо, в съображение 80 от обжалваното решение Комисията проверява дали разглежданата мярка е предоставена чрез държавни средства. Второ, в съображения 81—101 от обжалваното решение Комисията проверява дали разглежданата мярка предоставя селективно икономическо предимство на получателите. Трето, в съображения 102—112 от обжалваното решение Комисията определя дали разглежданата мярка нарушава, или заплашва да наруши конкуренцията. Накрая, и на четвърто място, в съображения 113 и 114 от обжалваното решение Комисията преценява дали разглежданата мярка може да засегне търговията между държави членки.

159 На второ място, жалбоподателят упреква Комисията, че не уточнява в обжалваното решение дали причината, поради която е обявила разглежданата мярка за несъвместима с общия пазар, е свързана с незачитането на принципа на технологична неутралност или с твърдяната възможност за навлизане на пазара на платената телевизия при по-ниски разходи. В това отношение е достатъчно да се припомни, че както Общият съд вече е постановил в точка 109 по-горе, от обжалваното решение, и по-специално от съображения 104, 135 и 140 изрично следва, че несъвместимостта на разглежданата мярка е тясно свързана с нарушението на принципа на технологична неутралност и че в решението за започване на официалната процедура по разследване Комисията е изложила съмненията си относно необходимостта с разглежданата мярка да се нарушава принципът на технологична неутралност. Ето защо този довод трябва да се отхвърли като неоснователен.

160 На трето място, по отношение на положението на производителите на декодери Комисията е мотивирала надлежно обжалваното решение. Всъщност, що се отнася до наличието на помощ, след като припомня съмненията си при започването на официалната процедура по разследване, в съображения 120—123 от обжалваното решение Комисията констатира, че не може да се изключи напълно наличието на нарушение на конкуренцията на равнището на производителите на декодери. Тя обаче добавя, че по отношение на тях разглежданата

мярка във всички случаи е съвместима с общия пазар. В това отношение в съображение 168 от обжалваното решение Комисията посочва, че разглежданата мярка трябва да се приеме за пропорционална и необходима за постигането на цел от общ интерес, като се има предвид, че всички производители на декодери могат да се ползват от нея, включително тези, които се намират в други държави членки.

161 Поради това трябва да се приеме, че Комисията е мотивирала надлежно обжалваното решение, доколкото е счела, че разглежданата мярка, от една страна, попада в приложното поле на член 87, параграф 1 ЕО, и от друга страна, е несъвместима с общия пазар.

162 От всички гореизложени съображения следва, че обжалваното решение отговаря на изискванията на член 253 ЕО. Ето защо третото правно основание трябва да се отхвърли като неоснователно.

По четвъртото правно основание, изведено от нарушение на член 14 от Регламент № 659/1999, както и на принципите на оправданите правни очаквания и на правната сигурност

Доводи на страните

163 Жалбоподателят поддържа, че обжалваното решение нарушава член 14 от Регламент № 659/1999, доколкото той предвижда, че Комисията не изисква възстановяване на помощта, ако това противоречи на общ принцип на общностното право.

164 На първо място, обжалваното решение нарушавало принципа на оправданите правни очаквания, тъй като изключителните обстоятелства са дали основание на жалбоподателя да мисли, че разглежданата мярка не представлява държавна помощ.

165 В това отношение жалбоподателят посочва, първо, че е имал основание да вярва, че разглежданата мярка съответства на политиката за насърчаване на цифровизацията, водена от Комисията, като се има предвид, че последната посочва в параграф 3.4.2 от своето Съобщение COM (2004) 541 окончателен от 30 юли 2004 г. относно оперативната съвместимост на цифровите интерактивни телевизионни услуги (наричано по-нататък „Съобщението“), че преките субсидии за потребителите представляват мярка, чрез която държавите членки могат да насърчат закупуването на декодери, които позволяват интерактивност и оперативна съвместимост, като при това в съобщението се съдържа изрично позоваване на италианските субсидии.

166 Второ, като се има предвид, че понятието за непряк получател на държавна помощ все още не било ясно определено в съдебната практика, не можело основателно да се очаква, че полагащ дължимата грижа оператор съзнава, че вследствие на предназначена за потребителите помощ той ще стане не само непряк получател на същата помощ, но и единствен неин получател, като се изключват всички останали потенциални непреки получатели. Жалбоподателят поддържа в това отношение, че всички други потенциални получатели също е следвало да се приемат за непреки получатели с всички последици от това във връзка с възстановяването.

167 На второ място, обжалваното решение нарушавало и принципа на правната сигурност, поради това че предложеният в съображения 191—205 от обжалваното решение метод на изчисляване, целящ да определи размера на подлежащата на възстановяване помощ, не бил нито ефикасен, нито прозрачен, нито подходящ. Първо, било трудно и дори невъзможно да се определи точната стойност на един от параметрите на този метод, а именно броят на допълнителните

зрители, привлечени към платената телевизия вследствие на самото приемане на разглежданата мярка. В това отношение Комисията не доказвала, че клиентите са закупили субсидирани декодери, за да получат достъп до платени телевизионни услуги. Второ, определянето на размера на помощта, както и на лихвите към нея, било изключително трудно. В това отношение Комисията следвало поне да разгледа предложения модел и може би дори да направи сравнение с други възможни модели, още повече че нито една от страните в производството не е била в състояние да определи по един или друг начин размера на твърдяната помощ.

168 Комисията, подкрепяна от Sky Italia, счита, че доводите на жалбоподателя относно метода за определяне на размера на помощта се отнасят по скоро до изпълнението на обжалваното решение, отколкото до неговата законосъобразност. Поради това те следвало да се отхвърлят като недопустими. Освен това обжалваното решение зачитало общите принципи на общностното право на защита на оправданите правни очаквания и на правната сигурност. Ето защо съгласно член 14 от Регламент № 659/1999 Комисията била длъжна да разпореди възстановяване на разглежданата помощ.

Съображения на Общия съд

169 Следва най-напред да се припомни, че отмяната на неправомерна помощ посредством възстановяване е логична последица от установяването на нейния неправомерен характер. Всъщност задължението за държавата да отмени помощ, която Комисията е приела за несъвместима с общия пазар, има за цел да се възстанови предишното положение (вж. Решение на Общия съд от 5 август 2003 г. по дело P & O European Ferries (Vizcaya) и Diputación Foral de Vizcaya/Комисия, T-116/01 и T-118/01, Recueil, стр. II-2957, точка 223 и цитираната

съдебна практика), като се отнеме предимството, което получателят действително е ползвал спрямо конкурентите си (вж. Решение на Съда от 7 март 2002 г. по дело Италия/Комисия, C-310/99, Recueil, стр. I-2289, точка 99 и Решение на Съда от 29 април 2004 г. по дело Германия/Комисия, C-277/00, Recueil, стр. I-3925, точка 75 и цитираната съдебна практика).

170 На следващо място трябва да се отбележи, че съгласно член 14, параграф 1 от Регламент № 659/1999, когато са взети отрицателни решения в случаи с неправомерна помощ, Комисията решава съответната държава членка да вземе всички необходими мерки за възстановяване на помощта от получателя. Същата разпоредба обаче предвижда, че Комисията не изисква възстановяване на помощта, ако това противоречи на общ принцип на общностното право.

171 В настоящото дело жалбоподателят твърди, че възстановяването на помощта противоречи, от една страна, на принципа на защита на оправданите правни очаквания, и от друга страна, на принципа на правната сигурност.

172 На първо място, по отношение на твърдяното нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания, трябва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика правото да се иска защита на оправданите правни очаквания, което представлява основен принцип, се предоставя на всяко лице в положение, при което администрацията, като му е предоставила конкретни уверения, е породила у него основателни надежди. Такива уверения, независимо от формата, в която са дадени, представляват конкретни, безусловни и непротиворечиви сведения, произтичащи от оправомощени и достоверни източници (Решение на Общия съд от 21 юли 1998 г. по дело Mellett/Съд, T-66/96 и T-221/97, Recueil FP, стр. I-A-449 и II-1305, точки 104 и 107). За сметка на това никой не може да се позове на нарушение на този принцип при липсата на конкретни уверения, предоставени му от администрацията (Решение на Общия съд от 18 януари 2000 г. по дело Mehibas Dordtselaan/Комисия, T-290/97, Recueil, стр. II-15, точка 59 и Решение на Общия съд от 19 март 2003 г. по дело Innova Privat-Akademie/Комисия, T-273/01, Recueil, стр. II-1093, точка 26).

173 Следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика в областта на държавните помощи предвид императивния характер на контрола в областта на държавните помощи, извършван от Комисията съгласно член 88 ЕО, предприятията — получатели на дадена помощ, по принцип могат да имат оправдани правни очаквания за нейната правомерност само ако помощта е била предоставена при спазване на процедурата. Всъщност полагащият дължимата грижа икономически оператор нормално би трябвало да е в състояние да провери дали тази процедура е спазена дори когато отговорността за незаконния характер на решението за отпускане на помощта до такава степен се носи от съответната държава, че връщането на помощта изглежда като нарушение на принципа за добросъвестност (вж. Решение на Общия съд от 12 септември 2007 г. по дело Italie и Brandt Italia/Комисия, T-239/04 и T-323/04, Сборник, стр. II-3265, точка 154 и цитираната съдебна практика).

174 Жалбоподателят обаче поддържа, че в случая две изключителни обстоятелства са обосновали оправданите му правни очаквания за правомерност на разглежданата мярка.

175 Той се позовава, първо, на параграф 3.4.2 от Съобщението на Комисията, в което изрично е посочена разглежданата мярка и е указано, че държавите членки могат да предоставят субсидии за потребителите.

176 Обратно на твърденията на жалбоподателя обаче, посочването в параграф 3.4.2 от Съобщението не съставлява уверение от страна на Комисията относно правомерността на разглежданата мярка. Точно обратно, тъй като Комисията посочва изрично в този параграф, че „тези субсидии трябва да бъдат неутрални от технологична гледна точка, да са нотифицирани и да съответстват на правилата относно държавните помощи“ [неофициален превод], съобщението не може да е породило основателни надежди у полагащия дължимата грижа оператор относно съвместимостта на разглежданата мярка с приложимите правила за държавните помощи. Всъщност полагащият дължимата грижа икономически оператор е следвало да знае не само че разглежданата мярка не е неутрална от технологична гледна точка, но и че не е била нотифицирана на Комисията и не е била разрешена.

177 Второ, доводът на жалбоподателя, според който непряката форма на помощта също представлявала изключително обстоятелство, което е можело да породи оправдани правни очаквания, също трябва да се отхвърли. Всъщност като всеки полагащ дължимата грижа икономически оператор жалбоподателят е следвало да знае, че непрекият характер на помощта не е от значение за възстановяването ѝ. В това отношение следва по-специално да се подчертае, че обратно на твърденията на жалбоподателя и както следва от член 87, параграф 2, буква а) от Договора за ЕО, помощите за потребителите са добре установена форма на помощи, които трябва да бъдат нотифицирани и разрешени като всички останали форми на помощи и чиито потенциални получатели са непреки получатели.

178 Поради това доводът, изведен от нарушение на принципа на оправданите правни очаквания, трябва да се отхвърли като неоснователен.

179 На второ място, относно твърдяното нарушение на принципа на правната сигурност, следва да се отбележи, че този принцип изисква правните норми да бъдат ясни и точни и има за цел да гарантира предвидимостта на правните положения и отношения, регулирани от общностното право (Решение на Съда от 15 септември 2005 г. по дело Ирландия/Комисия, C-199/03, Recueil, стр. I-8027, точка 69).

180 Този принцип бил нарушен, тъй като, от една страна, било трудно и дори невъзможно да се определи точната стойност на един от параметрите на посочения в обжалваното решение метод за изчисление, а именно броят на допълнителните зрители, привлечени към платената телевизия вследствие на разглежданата мярка, и от друга страна, определянето на размера на помощта и на лихвите било изключително трудно.

181 Трябва да се припомни обаче, че съгласно постоянната съдебна практика нито една разпоредба на общностното право не изисква от Комисията да определя точния размер на подлежащата на възстановяване помощ, когато разпорежда възстановяването на помощ, обявена за несъвместима с общия пазар. Достатъчно е решението на Комисията да съдържа указания, позволяващи на адресата сам да определи този размер без прекомерни затруднения (Решение на Съда от

12 май 2005 г. по дело Комисия/Гърция, C-415/03, Recueil, стр. I-3875, точка 39, Решение на Съда от 18 октомври 2007 г. по дело Комисия/Франция C-441/06, Сборник, стр. I-8887, точка 29 и Решение на Съда от 14 февруари 2008 г. по дело Комисия/Гърция, C-419/06, непубликувано в Сборника, точка 44).

182 Освен това съгласно установената съдебна практика при липса на правна уредба в тази област възстановяването на помощ, обявена за несъвместима с общия пазар, се извършва по реда на националното право. Националният съд единствен е компетентен да разрешава съдебни спорове, свързани с това възстановяване (вж. Решение на Общия съд от 31 май 2006 г. по дело Kuwait Petroleum (Nederland)/Комисия, T-354/99, Recueil, стр. II-1475, точка 68 и цитираната съдебна практика).

183 Накрая следва да се добави, че задължението за държава членка да изчисли точния размер на подлежащите на възстановяване помощи се вписва в по-широката рамка на задължението за лоялно сътрудничество, което взаимно обвързва Комисията и държавите членки при прилагането на нормите от Договора в областта на държавните помощи (Решение по дело Нидерландия/Комисия, точка 69 по-горе, точка 91).

184 От посочената в точки 181—183 по-горе съдебна практика произтича, че националният съд, ако е сезиран, трябва да се произнесе по размера на държавната помощ, чието възстановяване е разпоредено от Комисията, ако е необходимо, след като отправи преюдициално запитване да Съда.

185 От това следва, че доводът на жалбоподателя, изведен от твърдяното нарушение на принципа на правната сигурност, трябва да се отхвърли като неоснователен.

186 От посочените в точки 178 и 185 по-горе съображения следва, че четвъртото правно основание трябва да се отхвърли като неоснователно.

187 В заключение, тъй като нито едно от изтъкнатите в подкрепа на настоящата жалба правни основания не е основателно, последната трябва да се отхвърли в нейната цялост.

По съдебните разноски

188 Съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като жалбоподателят е загубил делото, той следва да се осъди да заплати съдебните разноски в съответствие с исканията на Комисията и Sky Italia.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (втори състав)

реши:

1) **Отхвърля жалбата.**

2) **Осъжда Mediaset SpA да заплати направените от него съдебни разноски, както и разноските, направени от Европейската комисия и от Sky Italia Srl.**

Pelikánová Jürimäe Soldevila Fragoso

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 15 юни 2010 година.

Подписи

Съдържание

Обстоятелства, предхождащи спора ..... II - 2349

Производство и искания на страните ..... II - 2354

По допустимостта на приложение A.8 към жалбата ..... II - 2355

Доводи на страните ..... II - 2355

Съображения на Общия съд ..... II - 2356

По допустимостта на приложенията към жалбата, които не са преведени на езика на производството ..... II - 2358

Доводи на страните ..... II - 2358

Съображения на Общия съд ..... II - 2359

По правните основания ..... II - 2361

По допустимостта на правното основание, изведено от явна грешка в преценката относно определянето на приложното поле на член 4, параграф 1 от Закона за бюджета за 2004 г. ..... II - 2362

Доводи на страните ..... II - 2362

Съображения на Общия съд ..... II - 2363

По първото правно основание, изведено от нарушение на член 87, параграф 1 ЕО ... II - 2364

По втората част от първото правно основание, изведена от липсата на икономическо предимство ..... II - 2364

— Доводи на страните ..... II - 2364

— Съображения на Общия съд ..... II - 2366

По първата част от първото правно основание, свързана с понятието за непряк получател ..... II - 2370

— Доводи на страните ..... II - 2370

— Съображения на Общия съд ..... II - 2372

По третата част от първото правно основание, изведена от липса на селективен характер на разглежданата мярка ..... II - 2373

— Доводи на страните ..... II - 2373

— Съображения на Общия съд ..... II - 2374

По четвъртата част от първото правно основание, изведена от липса на нарушение на конкуренцията ..... II - 2375

— Доводи на страните ..... II - 2375

— Съображения на Общия съд ..... II - 2379

По второто правно основание, изведено от явна грешка в преценката и от явна грешка при прилагане на правото при преценката на съвместимостта на разглежданата мярка с общия пазар съгласно член 87, параграф 3, буква в) ЕО ..... II - 2383

По допустимостта на доводите, изложени в точки 93—96 от жалбата ..... II - 2383

— Доводи на страните ..... II - 2383

— Съображения на Общия съд ..... II - 2384

По първата част от второто правно основание, изведена от погрешното заключение, че с разглежданата мярка не се отстраняват проблемите във функционирането на пазара ..... II - 2385

— Доводи на страните ..... II - 2385

— Съображения на Общия съд ..... II - 2387

По втората част от второто правно основание, изведена от погрешното заключение, че разглежданата мярка не е необходимо и пропорционално средство за отстраняване на проблемите във функционирането на пазара ..... II - 2389

— Доводи на страните ..... II - 2389

— Съображения на Общия съд ..... II - 2390

По третото правно основание, изведено от нарушение на член 253 ЕО..... II - 2391

Доводи на страните ..... II - 2391

Съображения на Общия съд ..... II - 2392

По четвъртото правно основание, изведено от нарушение на член 14 от Регламент № 659/1999, както и на принципите на оправданите правни очаквания и на правната сигурност ..... II - 2398

Доводи на страните ..... II - 2398

Съображения на Общия съд ..... II - 2400

По съдебните разноски ..... II - 2405